

PAUL VLAANDEREN

gesneuveld fragment [DE TOVENAARSDOCHTER](#) van Maroesja Lacunes ©2022

Het gezin blijft bij elkaar. En er wordt plezier gemaakt, ook met vrienden, collega's en leden van de mandolineclub, allemaal in de alkoof. Als er niet in het land wordt opgetreden, wordt er avond aan avond gezongen en gein gemaakt. Soms zo uitbundig dat de burens die in de straat achter ons wonen, en die wij nog nooit gezien hebben, tegen de blinde de muur kloppen die ze met ons delen. Geertjan en ik liggen dan al lang in ons stapelbed. Ik beneden, Geertjan boven. Maar als hij slaapt lig ik in het duister nog lang te turen in de richting van het gele gordijn dat de geluiden nauwelijks dempt. Op een van die avonden hoor ik een lang en geheimzinnig gefluister daarachter, dan wordt het weer stil. Even later is er gemompel dat ik niet kan verstaan. Ik trek de deken weg van mijn oor en houd mijn adem in. Een mannenstem broemt iets, hij zegt:

‘Voorzichtig’

‘Pas op’

‘Ina, kindje...’

En dan is daar die hoge kreet van schrik: en ik herken de paniekerige stem van mijn moeder als ze uitroept:

‘Dáár Paul, daar achter het gordijn! Er stáát iemand.’

Ik weet dat ik achter het gordijn ben. Hier gebeurt niets. Het wordt even angstig stil in de alkoof, ik wacht in spanning af. Dan barst de hele mandolineclub in lachen uit.

Ik blijf achter met de cliffhanger van deze life aflevering van Paul Vlaanderen.